

**ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดี
ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่¹**

อริยัญญา สุขคำมี²

จากการศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ทำให้ผู้เขียนทราบแนวคิดพื้นฐาน หลักการ ทฤษฎี และการดำเนินคดีอาญาทุจริตต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) หลักการตรวจสอบถ่วงดุลกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย และการดำเนินการกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และการตรวจสอบถ่วงดุลในต่างประเทศ (เขตปกครองพิเศษฮ่องกง ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเกาหลีใต้) โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการกับเรื่องกล่าวหาหรือร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ทุกเรื่อง และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายเรื่องกล่าวหาที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง หรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งระดับอำนาจการสูงหรือเทียบเท่าลงมา ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) หรือพนักงานสอบสวน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือหน่วยงานต้นสังกัด ดำเนินการสอบสวนหรือไต่สวนแทนได้ อนึ่ง การดำเนินคดีอาญาทุจริตกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะยึดถือและปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. 2561 เป็นหลัก

จากการศึกษาทำให้ทราบว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มีปัญหากฎหมายหลายประการ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการมีดุลยพินิจยุติคดีและมอบหมายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการแทนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่” หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระ ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์สุทิน รัตนวราห กรรมการ และรองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ตันศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการ.

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ วิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประเด็นปัญหาแรกเกี่ยวกับปัญหาการขาดการตรวจสอบถ่วงดุลการมีมติยุติคดีหรือมติไม่รับเรื่องไว้พิจารณาในชั้นตรวจสอบเบื้องต้น โดยมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้วางหลักไว้ว่า เมื่อเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นเสร็จแล้วและพบว่า มีข้อมูลหรือรายละเอียดไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไป หรือความผิดที่กล่าวหาไม่ได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นเรื่องที่ห้ามไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาตามมาตรา 54 หรือมาตรา 55 (1) ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณา หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นด้วยและมีคำสั่งไม่รับเรื่องไว้พิจารณาแล้วให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้กล่าวหาทราบ หากผู้กล่าวหาไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่รับเรื่องไว้พิจารณาดังกล่าว อาจมีหนังสือขอให้ทบทวนคำสั่งนั้นภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้ดุลยพินิจพิจารณาว่าข้อกล่าวหาใดมีรายละเอียดไม่เพียงพอหรือไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ หรือเป็นเรื่องต้องห้ามไม่ให้รับไว้พิจารณา จะถือว่าการใช้ดุลยพินิจยุติคดีดังกล่าวเป็นอันเด็ดขาด เนื่องจากไม่มีกฎหมายใดกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นไปให้หน่วยงานใดตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจ เพียงแต่กำหนดให้ผู้กล่าวหาสามารถส่งหนังสือขอให้ทบทวนคำสั่งได้เท่านั้น โดยหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว มีผลอย่างไรก็เป็นไปตามนั้น ซึ่งแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาทั่วไปของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่มีกลไกตรวจสอบถ่วงดุลการใช้ดุลยพินิจ กล่าวคือ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่า การสอบสวนแล้วเสร็จและมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องคดี ก็จะส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อตรวจสอบและให้ความเห็นในการสั่งคดีอีกครั้งหนึ่ง หากไม่ใช้คำสั่งไม่ฟ้องคดีของอัยการสูงสุด ถ้าอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครก็จะส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไปเสนอผู้บังคับบัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บังคับบัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บังคับบัญชาการตำรวจแห่งชาติ ถ้าอยู่ในเขตจังหวัดอื่นก็จะส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไปเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด หากมีกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ก็ต้องส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งกันนั้นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด นอกจากนี้ยังแตกต่างจากการดำเนินการขององค์กรอิสระที่มีหน้าที่ตรวจสอบและดำเนินคดีอาญาทุจริตแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐของเขตปกครองพิเศษฮ่องกง ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเกาหลีใต้ ที่องค์กรอัยการเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจในการใช้ดุลยพินิจในการดำเนินคดีหรือการยุติคดีดังกล่าว เห็นได้ชัดว่า การใช้ดุลยพินิจยุติคดีไม่รับเรื่องกล่าวหาไว้พิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ยังขาดกลไกในการตรวจสอบถ่วงดุลจากองค์กรภายนอก แม้การใช้ดุลยพินิจดังกล่าวจะอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตพ.ศ. 2561 ก็ตาม ผู้เขียนเห็นว่ายังจำเป็นต้องมีการตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจตามหลักการตรวจสอบถ่วงดุลเพื่อป้องกันการใช้อำนาจตามอำเภอใจและเพื่อความบริสุทธิ์ยุติธรรม

ประเด็นปัญหาที่สองเกี่ยวกับปัญหาการขาดการตรวจสอบถ่วงดุลการมีดุลยพินิจยุติคดีหรือมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง โดยมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

วางหลักไว้ว่า ภายหลังจากที่ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่ช้ากว่า 15 วัน นับแต่วันที่มิมติ และให้เปิดเผยเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป เว้นแต่เป็นกรณีการดำเนินการสอบสวนตามมาตรา 88 ซึ่งต้องดำเนินการเป็นทางลับ จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้ดุลยพินิจพิจารณาว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล จะถือว่ามติดังกล่าวเป็นอันเด็ดขาด เนื่องจากไม่มีกฎหมายใดกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นไปให้หน่วยงานใดตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจ เพียงแต่กำหนดให้บุคคลทั่วไปสามารถตรวจดูเหตุผลที่มิมติได้เท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาทั่วไปของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่มีกลไกตรวจสอบถ่วงดุลการใช้ดุลยพินิจ และแตกต่างจากการดำเนินการขององค์กรอิสระที่มีหน้าที่ตรวจสอบและดำเนินคดีอาญาทุจริตแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐของเขตปกครองพิเศษฮ่องกง ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเกาหลีใต้ที่องค์กรอัยการเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจในการใช้ดุลยพินิจในการดำเนินคดีหรือการยุติดังกล่าว ดังที่กล่าวมาแล้ว และเนื่องจากคดีอาญาทุจริตในชั้นได้สวนข้อเท็จจริงที่อยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ได้ผ่านการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นมาแล้วขั้นหนึ่ง ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีรายละเอียดข้อมูลหรือพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการได้สวน การยุติเรื่องในชั้นนี้จึงอาจเป็นที่สงสัยและสร้างความเคลือบแคลงใจ ให้แก่ผู้กล่าวหาว่า อาจไม่ได้รับความยุติธรรม นำไปสู่การโต้แย้งคัดค้านผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งการคัดค้านมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว ยังส่งผลให้เกิดปัญหาตามมาคือ การพยายามส่งสำนวนไปให้หน่วยงานอื่นดำเนินการแทนและให้คดีความยุติตามระเบียบกฎหมายของหน่วยงานนั้น จึงอาจทำให้เกิดความล่าช้าและไม่เป็นธรรมทั้งต่อผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา

ประเด็นปัญหาที่สามปัญหาปัญหาความลักลั่นในกระบวนการพิจารณาคดีเมื่อมอบหมายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการแทน โดยมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าพนักงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใดในข้อหาใด ๆ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้พนักงานสอบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงรวมทั้งรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นแล้วส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องที่ได้รับมานั้นไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือแม้จะอยู่ในหน้าที่และอำนาจแต่เป็นเรื่องไม่ร้ายแรงและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรมอบหมายให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการแทน ก็ให้ส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวน นอกจากนี้ มาตรา 63 ยังกำหนดว่าในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 28 (2) และ (4) ที่มีใช้ความผิดร้ายแรงให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปก็ได้

ทั้งนี้ ตามมาตรา 65 กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามมาตรา 61 มาตรา 62 มาตรา 63 และ มาตรา 64 แล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจของตน และรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ และภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ ในการสอบสวนหรือการรวบรวมพยานหลักฐานของพนักงานสอบสวนตั้งแต่ต้นกระบวนการจนถึงขั้นการส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการและส่งฟ้องคดีต่อศาลนั้น พนักงานสอบสวนจะดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นการสอบสวนหรือการรวบรวมพยานหลักฐานในระบบกล่าวหา อันแตกต่างจากกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงซึ่งใช้ระบบไต่สวน ความแตกต่างกันเช่นนี้จะนำมาซึ่งปัญหาความลักลั่น ความไม่เสมอภาค ในกระบวนการพิจารณาคดี อันจะส่งผลกระทบต่อความเสียหายแก่กระบวนการยุติธรรมโดยรวมได้

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหากฎหมายเกี่ยวกับจากการศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะคือ

1. ปัญหาการขาดการตรวจสอบและถ่วงดุลการมีดุลยพินิจยุติคดีหรือมติไม่รับเรื่องไว้พิจารณาในชั้นตรวจสอบเบื้องต้น เพื่อให้เกิดการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้ดุลยพินิจยุติคดีควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ดังนี้ โดยหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาไว้พิจารณาในชั้นตรวจสอบเบื้องต้นแล้ว ให้ส่งความเห็นพร้อมสำนวนไปยังองค์กรอัยการซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการดำเนินคดีอาญา มีความเป็นกลาง และมีความเป็นอิสระจากฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร เพื่อตรวจสอบและให้ความเห็นในการสั่งคดีอีกครั้งหนึ่ง

2. ปัญหาการขาดการตรวจสอบและถ่วงดุลการมีดุลยพินิจยุติคดีหรือมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อให้เกิดการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้ดุลยพินิจยุติคดีควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ดังนี้ โดยหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าเรื่องกล่าวหาไม่มีมูลในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว ให้ส่งความเห็นพร้อมสำนวนไปยังองค์กรอัยการซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการดำเนินคดีอาญา มีความเป็นกลาง และมีความเป็นอิสระจากฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร เพื่อตรวจสอบและให้ความเห็นในการสั่งคดีอีกครั้งหนึ่ง

3. ปัญหาความลักลั่นในกระบวนการพิจารณาคดีเมื่อมอบหมายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการแทน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและมาตรฐานเดียวกัน ของระบบการแสวงหาพยานหลักฐานในคดีอาญาทุจริต จึงควรแก้ไขบทบัญญัติ มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ที่กำหนดว่าให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แก้ไขเป็นให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 โดยอนุโลม อีกทั้ง ผู้เขียนเห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ดังกล่าวได้ถูกออกแบบให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินคดีอาญาทุจริตทุกคดี เว้นแต่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามด้านการทุจริตเป็นผู้ดำเนินการแทน หน่วยงานเหล่านั้นจึงจะมีหน้าที่และอำนาจในการสอบสวนคดีดังกล่าวจากปัญหาความถกเถียงในกระบวนการรวบรวมพยานหลักฐานเมื่อมอบหมายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. นี้ ผู้เขียนเห็นว่า ควรรวบรวมหน่วยงานที่มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามด้านการทุจริต ทั้งสำนักงาน ป.ป.ท. และแผนกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตและประพฤติมิชอบของทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมสอบสวนคดีพิเศษ มารวมเป็นองค์กรเดียวกันกับสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่ไม่อยู่ภายใต้อำนาจของฝ่ายบริหารและของหน่วยงานใด และควรรวบรวมบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าพนักงานของรัฐไว้เป็นฉบับเดียวกันเป็นประมวลกฎหมายไว้โดยเฉพาะ ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบโดยรวมอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ผู้เขียนเสนอให้พิจารณาโครงสร้างของหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตประเทศเกาหลีใต้ (ACRC) เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนรูปแบบโครงสร้างของสำนักงาน ป.ป.ช. เนื่องจาก ประเทศเกาหลีใต้ได้เคยปรับเปลี่ยนรูปแบบโครงสร้างองค์กรครั้งใหญ่ โดยรวบรวม 3 หน่วยงานไว้ด้วยกัน ได้แก่ 1) ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเกาหลีใต้ (The Ombudsman of Korea) 2) คณะกรรมการอิสระต่อต้านคอร์รัปชันแห่งเกาหลีใต้ (KICAC เดิม) และ 3) คณะกรรมการรับเรื่องอุทธรณ์การบริหารงาน (Administrative Appeals Commission) ทำให้หน่วยงาน ACRC ของประเทศเกาหลีใต้มีลักษณะเป็นหน่วยงานแบบ One-Stop-Service ในการจัดการกับปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน มีความคล่องตัวในการบริหารงานและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ